

AAN DE STROMEN VAN BABYLON

In 567 voor Christus verwoestte Nebuchadnezar (de koning van Babel of Babylon) na een opstand de stad Jeruzalem met zijn tempel. Bijna iedereen die aan het zwaard was ontkomen, liet hij in ballingschap wegvoeren naar Babylonië. Hier werd het Joodse volk als slaaf behandeld. In Psalm 137 beschrijft de psalmist de toestand van zijn volk:

Aan Babels stromen zaten wij en weenden,
treurend om Sion, stad van onze vreugde:
klankloze citers hingen in de wilgen.
Onze ontvoerders vroegen ons te zingen,
plezier te maken met een lid van Sion:
mijn hand verkramppt zich en mijn stem blijft stokken.
Hoe kan ik zingen, ver van u verwijderd,
er is geen vreugde buiten u, Jeruzalem:
het is geen leven waar gij niet aanwezig zijt.

Het volk zittend aan het water van de rivieren weent en treurt om het verloren gaan van hun land en stad en om de gruwelijkheden die de veroveraars en bezetters hebben begaan. Deze treurnis wordt nog verergerd doordat de veroveraars en plundersaars willen dat het vernederde volk voor hen liederen gaat zingen uit de tempel van Jeruzalem. Maar dit is een onmogelijke eis. Hoe kan men zingen als de citers of lieren al in de wilgen zijn gehangen, de verkrampte hand de snaren niet meer kan beroeren en de stem dichtgesnoerd is?

Bovenstaande liedtekst is echter een gedeelte uit de psalm. In de twee laatste verzen legt de psalmist zijn boosheid in handen en JWHW en vraagt om gerechtigheid. De veroveraars en moordenaars hebben niet alleen steden vernield, maar ook kinderen gegrepen en tegen de rosten verpletterd. Dat God hun deze hemeltergende daden zal vergelden! In het jaar 538 verovert Cyrus, de koning van Perzië, Babylonië en keert het Joodse volk uit de ballingschap terug (te horen in de eerste lezing).

Psalm 137 is nog uiterst actueel. In Syrië gebeuren op dit moment, terwijl de wereld toekijkt, de meest gruwelijke dingen. Steden worden plat gebombardeerd, mannen, vrouwen en kinderen vermoord. Het Syrische volk, verlangend naar vrijheid, zucht onder de tirannie van een meedogenloze dictator.

Ons spreekwoord 'De lier aan de wilgen hangen' (ergens mee stoppen) is gebaseerd op Psalm 137. In de jaren 70 had de popgroep Boney M een hit met een lied gebaseerd op deze psalm (By the rivers of Babylon), maar de vrolijke melodie van het liedje paste niet bij het verdriet waarover de psalm spreekt.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 9, 17 maart 2012